

УДК 159.923.2:371.311

ОСОБЛИВОСТІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В РАМКАХ ОСОБИСТІСНООРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

А. В. Павлович, О. С. Америкідзе

м. Київ, Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

pavlovych2006@yandex.ru, ameridze@ukr.net

У статті розглядаються особливості організації роботи викладача іноземної мови з використанням принципів особистісноорієнтованого навчання. Освітні реформи вплинули на діяльність викладачів іноземної мови вищих навчальних закладів України, що відобразилось в педагогічно-методичній реорієнтації.

Аналізуються педагогічна та методична складові діяльності викладача в рамках вище згаданого підходу з врахуванням вимог до професійної підготовки викладача, його готовності працювати зі студентами. Професійна усталеність викладача, його підготовленість мають невід'ємно важливе значення. Комунікативний підхід є одним з елементів особистісноорієнтованого навчання, що може бути ефективним засобом побудови діалогу між викладачем та студентом. Також студент отримує можливість реалізувати свій особистісний потенціал, в чому викладач йому надає необхідну допомогу. Викладач є не просто джерелом знань для, але й тим, хто допомагає студентові вчитися, розвивати свою особистість. Організація навчального процесу вимагає врахування його психологічних та педагогічних складових. Студент є суб'єктом навчання, особистістю з індивідуальними та віковими особливостями, які педагог має обов'язково враховувати. Метою вивчення іноземної мови є вміння користуватися нею в спілкуванні. Особистісноорієнтоване навчання дозволяє педагогові надати студентам умови, які дозволяють максимально вчитися спілкуватися іноземною мовою.

Ключові слова: особистісноорієнтоване навчання, підготовленість, комунікативний підхід, спілкування, самореалізація.

Вступ. Сьогодні реформування системи освіти України є однією з головних проблем. Це пов'язано з процесами інтеграції України в спільноту західних держав. Є необхідність створення нормативно-правової бази в освітній сфері України, яка б допомогла модифікувати систему освіти відповідно до європейських стандартів. Частково цей процес вже розпочався, але є багато складових, які потребують якісних змін.

Мета статті – теоретично обґрунтувати та практично дослідити доцільність використання принципів особистісноорієнтованого навчання у викладанні іноземних мов у вищій школі.

Доцільність впровадження освітніх реформ з використанням принципів особистісноорієнтованого навчання. Головними напрямками політики України стосовно освітніх реформ є: особистісна орієнтація вищої освіти, надання кожному громадянину рівних умов здобуття освіти, постійне удосконалення змісту освіти, проведення відповідних реформ, нові інформаційні технології, інтеграція вітчизняної освіти до європейського та світового освітніх просторів. Здійснення ґрунтовних перетворень в системі

освіти України вимагає змін в системі підготовки фахівців, формування навчальних закладів, які б могли задовольнити освітні потреби тих, хто навчається й таким чином сприяти успішному працевлаштуванню випускників. Болонський процес реформування вітчизняної системи освіти, який розпочався в Україні після підписання Болонської конвенції 19 червня 1999 р. 29 країнами Європи, є проявом трансформації освітнього базису України. Вище згадані явища в системі освіти України були зумовлені економічними та соціально-політичними змінами. Реформування освітньої структури містить певні складнощі, але є безумовною прерогативою євроінтеграції України [5].

Проведення освітніх реформ вплинуло на діяльність викладачів вищих навчальних закладів України, що відобразилось в педагогічно-методичній реорієнтації (переймання європейського досвіду викладання та педагогічної діяльності, кращих методик позитивного психологічного впливу на студентів).

Складові професійної компетенції викладача іноземної мови. Однією з обов'язкових вимог до викладача є готовність до педагогічної діяльності, що є сукупністю професійних вимог до педагога. Проблема готовності є відносно новим об'єктом дослідження педагогів та психологів. Спочатку її вивчали в рамках проникнення у психічні процеси людини і таким чином сформувалося поняття готовності як настанови. Пізніше готовність досліджували як здатність людини протистояти зовнішнім і внутрішнім впливам, що було пов'язано з дослідженням нейрофізіологічних механізмів поведінки людини. Під час третього етапу досліджень готовність розглядалася як інтелектуальний та емоційно-вольовий потенціал людини відносно конкретного виду діяльності. З. Н. Курлянд визначає готовність як якість особистості, що містить в своїй основі підготовленість діяти у момент включення в діяльність певного виду. Готовність є результатом досвіду. Підготовленість або тривала готовність формується протягом певного часу в результаті певних впливів. Тимчасова (ситуативна) готовність характеризується окремою ситуацією. Обидві готовності взаємопов'язані; перша готовність впливає на ефективність другої. У педагогіці важливою є постійна готовність.

З. Н. Курлянд зазначає, що «компонентами готовності до педагогічної діяльності є професійна самосвідомість, ставлення до діяльності, чи настанова (для ситуаційної готовності), мотиви, знання про предмет та способи діяльності, навички і вміння практичного втілення цих способів, а також професійно значущі якості особистості» [4]. В рамках особистісноорієнтованого навчання важливо не просто викласти матеріал, а допомогти студентам використати його практично. У викладанні іноземної мови професійного спрямування вагомим елементом є створення умов використання студентами нових знань у професійній діяльності. Це мотивує та заохочує студентів до оволодіння іноземною мовою.

Професійна усталеність викладача – це комплекс певних особистісних характеристик, вмінь, навичок, що допомагають виконувати професійну діяльність ефективно, з мінімальним емоційним напруженням. Професійна усталеність педагога складається з мотиваційного, емоційного, особистісного та професійно-педагогічного компонентів. Усі вище згадані складові педагогічної

діяльності викладача є невід'ємними у роботі в сфері євроінтеграції освітнього простору України [4].

В рамках модернізованої педагогічної діяльності врахування вікових особливостей студентів є обов'язковим для викладача вищого навчального закладу. Педагог повинен допомагати студентам формувати в собі позитивні морально-духові якості, вчитися дивитися на речі різнобічно, прогресивно. Студентський вік – це період юності і дорослості (17-23 роки), протягом яких проходить становлення особистості людини. Особистість студента можна охарактеризувати наступними складовими: психологічною (темперамент, характер, здібності тощо), біологічною (тип вищої нервової діяльності, фізичні дані тощо). Студентський вік є найбільш сприятливим для саморозвитку, професійного розвитку, освоєння соціальних ролей дорослого, громадянина, визначення життєвої позиції, цілей та прагнень. Слід пам'ятати, що до 20 років в людини ще немає остаточно сформованої здатності до свідомого керування своєю поведінкою, тому можуть траплятися невмотивовані чи неадекватні дії. В період студентського віку відбувається формування самооцінки студента, в чому викладач повинен справляти позитивний вплив. Ще одним завданням педагога є допомога студентам у набутті вміння адаптуватися до дорослого самостійного життя [3].

Підвалини наукового обґрунтування особистісноорієнтованого навчання були закладені С. Рубінштейном, Б. Ананьєвим, Л. Виготським, Ж. Піаже, А. Маслоу, К. Роджерсом. Був розвинутий новий підхід до вивчення людини в межах її прагнення до саморозвитку, до реалізації своїх здібностей. Людиноутворююча функція та функція соціалізації – це головні функції особистісноорієнтованого навчання. Зосередження на потребах того, хто навчається, врахування суб'єктивних та особистісних особливостей, надання студентові активної ролі в навчальному процесі а не просто можливості отримання та засвоєння знань є ознаками особистісноорієнтованого навчання. Надання студентові можливостей для саморозвитку, самореалізації, знаходження свого місця в суспільстві, виховання позитивних особистісних акцій – це результат застосування принципів особистісноорієнтованого навчання.

Для педагога є необхідною трансформація своєї діяльності в рамках гуманного ставлення до тих, хто навчається, збереження ціннісних орієнтирів, забезпечення різноманіття освітньо-інформаційного середовища для ефективного проведення занять. Наявність елементу творчості в педагогічній діяльності є одною зі складових особистісноорієнтованого навчання (диспути, обговорення, наукові дослідження, семінари, проектна робота). Це надає змогу педагогові створити студентам умови для виконання певних проблемних завдань, що дозволяє студентам проявити свій творчий потенціал, індивідуальні здібності, застосувати набуті знання в цікавій неординарній формі [2]. Не лише знання предмету та методики викладання є складовими професійної компетенції викладача. Неупередженість у відношенні до студентів, правильний психологічний підхід, врахування вікових особливостей студентів, готовність спілкуватися зі студентами та розуміти їх є важливими елементами діяльності педагога у вищій школі.

Отже, складовими професійної компетентності викладача іноземної мови є: підготовленість викладача, професійна усталеність викладача, елемент творчості в процесі викладання, знання психології та вміння використовувати індивідуальний психолого- педагогічний підхід до студента.

Комунікативний підхід як один з методичних елементів особистісноорієнтованого навчання. Комунікативний підхід широко застосовується з 1990-х років. В основі комунікативного підходу лежить мовленнєва компетенція як мета викладання мови і методи викладання іноземної мови як засіб досягнення даної мети. Комунікативний підхід еволюціонував з розвитком розуміння процесу викладання іноземної мови. На сьогодні немає чітко визначених практик, які є складовими даного підходу. Натомість, є ряд узгоджених принципів, на яких базується комунікативний підхід і які можуть бути по-різному застосовані залежно від віку тих, хто навчається, контексту викладання, цілей навчання тощо. Ці принципи можна описати наступними твердженнями:

- Викладанню іноземної мови сприяє залучення учнів/студентів до взаємодії та смислової комунікації;
- Ефективні аудиторні завдання та вправи дають студентам змогу побачити, як вживається мова, поглибити свої знання, брати участь у змістовному міжособистісному обміні досвідом;
- Сміслові спілкування є ефективним, коли учні/студенти працюють з матеріалом, який відповідає їхнім потребам, є цілеспрямованим і цікавим;
- Спілкування – це цілісний процес, який часто має зв'язок з використанням кількох мовленнєвих навичок або модальностей;
- Вивчення мови покращується індуктивним методом вивчення, методом виведення базових правил мови, аналізом мовних явищ та їх осмисленням;
- Вивчення мови – це поступовий процес, що передбачає творче використання мови, спроби та помилки – це нормальний продукт роботи у ході вивчення іноземної мови; головна мета вивчення мови – це вміння користуватися нею правильно;
- Ті, хто вивчає мову самі розробляють свій напрямок вивчення іноземної мови, просуваються у вивченні мови з різними темпами, мають різні потреби та мотивацію;
- Успішне вивчення іноземної мови зумовлюється використанням ефективних способів вивчення та комунікативними стратегіями;
- Роль викладача – це роль помічника, який організовує навчальний процес, забезпечує для цього всі умови: практики мови, осмислення принципів користування мовою та її вивчення;
- Аудиторія – це спільнота, де учні/студенти навчаються через співпрацю та обмін досвідом [7].

У викладанні іноземної мови професійного спрямування комунікативний підхід розширює можливості викладача формувати у студентів професійноорієнтовані лінгвосоціокультурні, мовні, навчально-стратегічні та прагматичні компетентності. Студенти мають змогу одержати необхідний

рівень сформованості професійноорієнтованої іншомовної комунікативної компетентності. Комунікативний підхід у викладанні іноземної мови допомагає реалізувати принципи особистісноорієнтованого навчання, побудувати діалог між студентами та викладачем і у ході побудови діалогу викладач може не лише допомагати студентам спілкуватися іноземною мовою, але також він може допомогти студентам розкривати свої можливості, розвивати свою індивідуальність. Також комунікативний підхід можна поєднати з обговоренням підготовлених студентами проектів, презентацій. Цей вид діяльності мотивує студентів спілкуватися іноземною мовою, що допомагає їм вчитися спілкуватися мовою, яку вони вивчають і також обґрунтовувати свої погляди. Використання комунікативного підходу є одною зі складових, яка допомагає студентам зрозуміти практичну важливість знань іноземної мови, яка також робить заняття цікавішим, що дає студентам змогу краще засвоювати отримані знання на практиці.

Основи проведення занять з використанням принципів особистісно орієнтованого навчання. Для викладачів іноземних мов особистісноорієнтоване навчання є одним із головних елементів ефективності педагогічно-викладацької діяльності. Побудова занять на основі принципів особистісноорієнтованого навчання передбачає не просто передавання викладачем знань студентам, але й застосування ними здобутих навичок в ситуаціях, наближених до реальних, що дає практичну важливість навчання.

Для проведення занять на основі особистісноорієнтованої системи навчання необхідно дотримуватися наступних вимог:

- Використовувати природні механізми засвоєння людиною рідної мови в дитинстві;
- Потрібно звертати увагу студентів на присутність іноземної мови в їх щоденному житті (книги, фільми, пісні, назви імпортованих товарів);
- При розподілі різних видів мовленнєвої діяльності на перше місце необхідно виносити розмовну практику;
- Постійно створювати смислові ситуації, в яких об'єднані лексика та розмовні зразки з певної теми;
- Здійснювати динамічні переходи від простих дидактичних одиниць до складних і навпаки (слова, зразки розмовних фраз, найбільш вживані дієслова);
- Створювати позитивний емоційний фон (перегляд фільмів, мультфільмів, прослуховування і приспівування пісень), використання ігрових форм роботи, музичних пауз;
- Організація спеціальних занять, на яких студенти мають повністю застосувати свої знання з іноземної мови є безумовно важливим (дискусійні клуби, презентація та обговорення проектів, модулювання ситуацій, що включають в себе необхідність спілкування на різні теми) [6].

Ефективність організації особистісноорієнтованого спілкування викладача зі студентами зумовлюється перцептивними навичками педагога – вмінням правильно оцінювати емоційний стан людини. Є два види соціальної перцепції: перцептивний (викладач слухає та сприймає студента) та емпатійний (викладач розуміє внутрішній стан студента). Культура спілкування є одною з

головних складових в особистісноорієнтованому навчанні. Активне слухання містить вміння педагога допомогти студентові конкретизувати інформацію, яку хоче донести останній (додаткові запитання, перефразування, підведення підсумків, розвиток думки). Емпатійне слухання – це здатність викладача не лише почути студента, але й відчувати його настрій. Все це допомагає педагогові побудувати конструктивний діалог в процесі викладання. Готовність зрозуміти співрозмовника, спілкування на рівних (відсутність психологічного домінування педагога), готовність прийняти думку співрозмовника є складовими особистісноорієнтованого навчання. В умовах особистісноорієнтованого спілкування здійснюється соціальна адаптація студентів: долаються певні соціально-психологічні складнощі розвитку особистості (сором'язливість, невпевненість в собі, скутість), розвиваються мовлення та мислення студентів, вміння обґрунтувати свої думки, студент формується і утверджується як індивід, відбувається соціальна активність студента, формуються усталені стосунки викладача зі студентами та між самими студентами. Все це вимагає від педагога постійного підвищення рівня знань з педагогіки та психології [1].

Необхідно враховувати особистісний вибір студента (груповий чи індивідуальний вид роботи, певний вид завдань, які є цікавими для студентів). Формування я-концепції студента у вивченні іноземної мови є одним із мотивуючих факторів: студент оцінює набуті знання, мовленнєві вміння, бачить себе тим, хто володіє іноземною мовою і це розширює його можливості в саморозвиткові, в майбутній професійній діяльності. Цьому сприяє обговорення реальних фактів використання іноземної мови в житті [6].

Комунікативний підхід у викладанні іноземних мов є одним із головних елементів побудови занять, який містить основи особистісноорієнтованого навчання. Базуючись на спілкуванні, комунікативний підхід є передумовою побудови діалогу між викладачем та студентами. Комунікативний стиль викладання розглядається як обумовлений спосіб вербальної поведінки і невербальної, яка супроводжує першу, мовної особистості в ситуаціях спілкування. Комунікативний стиль пов'язаний з широким форматом знань: лінгвістичних, культурних, фонових, професійних. Навчання комунікативному стилю в функціональних різновидах ділового спілкування студентів нелінгвістичних напрямів підготовки складається з когнітивного, культурно-поведінкового, професійно-ділового та рефлексивного планів. Єдність мови, мислення, свідомості, поведінки, культури – це невід'ємна складова комунікативного підходу. Врахування особистісних, комунікативних, професійних компонентів є необхідним для сучасного спеціаліста в освоєнні стратегій комунікативного стилю.

Викладання іноземних мов в рамках комунікативного підходу містить елементи навчання мови, загальної та іншомовної культури, зміст спілкування в різних напрямках знань та відображає готовність особистості до комунікації. Оволодіння мовною специфікою, національними комунікативними правилами, такими особистісними якостями, як толерантність, відкритість, позитивність входять в структуру комунікативного підходу. Міжкультурний та компетентнісний підходи у викладанні іноземних мов формують модель

формування комунікативних стратегій. Основою змісту навчання в рамках комунікативного підходу є єдність знань, навичок, вмінь, відношень представлених в лінгвокультурному, психологічному та дидактико-технологічному компонентах. Система вправ будується на основі теоретичних положень з лінгвістики, етнопсихолінгвістики, лінгвокультурології, когнітології, дидактики і методики викладання іноземної мови:

- Діяльнісний характер вправ (мисленнєва, мовленнєва і комунікативна діяльності студентів);
- Відповідність вправ операціям, що входять до складу вмінь;
- Поєднання тренування мовленнєвих одиниць з набуттям знань про культуру, традиції, особливості спілкування в країні, мова якої вивчається;
- Критерії навченості (мовна правильність, соціокультурна компетентність, підтримання міжособистісних відносин в процесі спілкування) виділяються на основі знань, набутих студентами. Дані критерії визначають те, чим потрібно оволодіти студентам для ефективного спілкування з носіями мови як представниками іншої культури.

Ефективність комунікативного підходу може бути досягнута з використанням міжкультурного підходу. Викладання іноземної мови через призму врахування свідомості і мислення студентів, ситуативного контексту навчання зумовлює ефективність комунікативного підходу у викладанні іноземних мов [8].

Грамотне використання методичної бази та психологічного підходу до студентів зможуть допомогти викладачеві урізноманітнити заняття, зробити його цікавішим та більш мотивуючим для студентів. Це полягає в тому, що педагог не просто використовує методику викладання та знання психології, а також намагається зрозуміти студента та допомогти йому подолати труднощі в опануванні іноземної мови і за необхідністю мотивує його.

Висновки. У статті досліджено основи необхідності використання принципів особистісноорієнтованого навчання у викладанні іноземних мов у вищій школі, обґрунтовано доцільність використання відповідних психологічних методів, методичних складових викладання та визначено базу професійної підготовки викладача.

Особистісноорієнтований підхід є одною з інноваційних складових у викладанні іноземної мови. Цей підхід містить основи для обміну викладачем знаннями зі студентами та допомоги викладача у їх практичному застосуванні. Також особистісно орієнтоване навчання дає педагогові змогу спілкуватися зі студентом як з особою, що є важливим психологічним фактором в першу чергу для студента. Особистісноорієнтоване навчання є важливою складовою реформування та вдосконалення системи освіти України. В подальших дослідженнях проблеми варто приділити увагу поєднанню психологічного підходу в роботі зі студентами і особливостей методичної складової особистісноорієнтованого навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Роль особистісно орієнтованого спілкування в забезпеченні соціальної адаптації студентів: зб. наук. праць Бердянського державного педагогічного університету – (Педагогічні науки). – №4. / наук. ред. Крижко В. В. – Бердянськ: БДПУ, 2005. – 210 с.
2. Проблеми особистісно орієнтованого навчання у вищих навчальних закладах: зб. наук. праць Бердянського державного педагогічного університету – (Педагогічні науки). – №4. / наук. ред. Крижко В. В. – Бердянськ: БДПУ, 2005. – 210 с.
3. Кузьмінський А. І. Педагогіка вищої школи [електронний ресурс]: навч. посіб. / А. І. Кузьмінський // К.: Знання, 2005. – 486 с. – Режим доступу: <http://www.info-library.com.ua/books-text-4045.html>
4. Курлянд З. Н. Педагогіка вищої школи [електронний ресурс] / З. Н. Курлянд. – К.: Знання – 2005. – 399 с. – Режим доступу: <http://pedagogy.webukr.net/>
5. Нагаєв В. М. Методика викладання у вищій школі [електронний ресурс] / В. М. Нагаєв // Центр учбової літератури. – 2007. – с. 232. – Режим доступу: <http://pedagogy.webukr.net>
6. Плигин А. Концепция и личностно-ориентированная технология обучения иностранным языкам [електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.multikulti.ru/Strategy/info/Strategy_info_243.Html
7. Річардс Дж. К. Комунікативне навчання мови / Дж. К. Річардс. – Кембридж Юніверситі Прес, 2006. – 45 с.
8. Скурихин Н. А. Методика формирования стратегий коммуникативного стиля в обучении английскому языку студентов вуза: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02 «Теорія і методика навчання і виховання (по областях і рівнях освіти)» / Н. А. Скурихин. – Нижній Новгород, 2012. – 9 с.

REFERENCES

1. Kryzhko, V. V. (Ed.) (2005). Problems of personally oriented teaching at higher educational institutions. Berdyans'k, Ukraine: BDPU [in Ukrainian].
2. Kryzhko, V. V. (Ed.) (2005). Role of personally oriented teaching in providing social adaptation of students. Berdyans'k, Ukraine: BDPU [in Ukrainian].
3. Kurlyand, Z. N. (Ed.) (2005). Pedagogics of Higher Educational Institutions. Kyiv, Ukraine: Znannya [in Ukrainian]. <http://www.info-library.com.ua/books-text-4045.html>
4. Kuz'mins'kyu, A. I. (Ed.) (2005). Pedagogics of Higher Educational Institutions. Kyiv, Ukraine: Znannya [in Ukrainian]. <http://www.info-library.com.ua/books-text-4045.html>
5. Nahayev, V. M. (Ed.) (2007). Methods of Teaching at Higher Educational Institutions. Kyiv, Ukraine: Tsentr uchbovoyi literatury [in Ukrainian]. <http://pedagogy.webukr.net>
6. Pligin, A. The concept and personally oriented techniques of foreign language teaching. [in Russian]. http://www.multikulti.ru/Strategy/info/Strategy_info_243.Html
7. Richards, Jack C. (Ed.) (2006). Communicative language teaching. Cambridge University Press.

8. Skurihin, N. A. (Ed.) (2012). Methods of forming of communicative style strategies in teaching students English of a higher educational institution. Nizhnij Novgorod, Russia. [in Russian].

А. В. Павлович, О. С. Америкдзе. Особенности педагогической деятельности преподавателя иностранного языка в рамках личностно-ориентированного обучения.

В статье рассматриваются особенности организации работы преподавателя иностранного языка с использованием принципов личностно-ориентированного обучения. Образовательные реформы повлияли на деятельность преподавателей иностранных языков высших учебных заведений Украины, что отобразилось в педагогическо-методической реориентации.

Анализируются педагогическая и методическая составляющие деятельности преподавателя в рамках выше упомянутого подхода с учетом требований к профессиональной подготовки преподавателя, его готовности работать со студентами. Профессиональная устойчивость преподавателя, его подготовленность имеют неотъемлемо важное значение. Коммуникативный подход есть одним с элементов личностно-ориентированного обучения, что может быть эффективным средством построения диалога между преподавателем и студентом. Также студент получает возможность реализовать свой личностный потенциал, в чем преподаватель предоставляет ему всю необходимую помощь. Преподаватель есть не просто источником знаний, но и тем, кто помогает студенту учиться, развивать свою личность. Организация учебного процесса требует учета его психологических и методических составляющих. Студент является субъектом обучения, личностью с индивидуальными и возрастными особенностями, которые педагог должен обязательно принимать во внимание. Целью изучения иностранного языка есть умение пользоваться им в общении. Личностно-ориентированное обучение позволяет педагогу предоставить студентам условия, которые позволяют максимально учиться общаться на иностранном языке.

Ключевые слова: личностно-ориентированное обучение, подготовленность, коммуникативный подход, общение, самореализация.

A. V. Pavlovych, O. S. Ameridze. Peculiarities of pedagogical activity of a foreign language teacher in terms of personally oriented teaching.

The article considers the peculiarities of organizing the work of a foreign language teacher with the use of principles of personally oriented teaching. Educational reforms have influenced on the activity of foreign language teachers of higher educational institutions of Ukraine which has been represented in a pedagogically-methodical reorientation.

Pedagogical and methodical constituents of a teacher's work are analyzed in terms of the above mentioned approach taking into account requirements to the professional training of a teacher, his preparedness to work with students. Professional stability of a teacher, his or her preparedness have an indispensable meaning. Communicative approach in language teaching is one of the elements of personally oriented teaching which can be an effective means of making up a dialogue between a teacher and a student. Students get an opportunity to fulfill their personal potential in which a teacher provides them with necessary help. A teacher is not just a knowledge source but also the one who helps students to develop their personalities. A teaching process organizing requires the consideration of its psychological and pedagogical constituents. A student is a subject of teaching, a personality with individual and age peculiarities which should be necessarily taken into consideration by a pedagogue. The aim of a foreign language learning is the ability to use it in communication. Personally oriented teaching allows a pedagogue to provide students with facilities that help to the maximum to learn to communicate in a foreign language.

Key words: personally oriented teaching, preparedness, communicative approach, communication, self-actualization.